

Først og fremmest skal man passe på, at debatten om definitionen på fattigdom ikke kommer til at blive en akademisk diskussion, som skygger for, at vi gør noget af det, som vi allerede ved kan gøres for at forhindre fattigdom.

Vi synes, at forslaget om en fattigdomsgrænse skal have en chance. Vi ved, at der er andre lande, der har det. Vi bør kigge på, hvordan de har indrettet det. Men i bund og grund handler det jo om, hvilke instrumenter vi skal bruge for at sikre, at alle i vores fællesskab har mulighed for et godt liv.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi beder ordføreren om at blive stående; fru Line Barfod ønsker en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det glæder mig meget, at Socialdemokratiet ønsker at afskaffe integrationsydelsen, og også, at ordføreren siger, at man må se på kontanthjælpsloftet, fordi det har haft nogle utilsigtede konsekvenser.

Men som ordføreren selv var inde på, har Socialdemokratiet jo adskillige gange, både mens man selv sad i regering og med forliget om »Flere i arbejde« med denne her regering, indgået forlig, hvor man har skåret ned for nogle af dem, der havde mindst.

Derfor vil jeg høre, om ikke det giver anledning til overvejelse i Socialdemokratiet. Måske skulle man overveje, når man vil skaffe folk i arbejde, så at skaffe nogle arbejdspladser, i stedet for at skære ned for dem, der er blevet ramt af arbejdsløshed, og i stedet for at lade det gå ud over deres børn, deres familier, ved at de får færre penge og en del af dem reelt kommer under det, vi accepterer som et acceptabelt niveau i Danmark.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Som jeg også sagde i mit ordførerindlæg, kan økonomiske incitamenter være godt for nogle og i nogle situationer, men det kræver jo, at der er nogle job at få. Det var der i 1990'erne, da var der job at få, da skaffede vi beskæftigelse, men det, der sker i øjeblikket, er jo, at ledigheden stiger og stiger og stiger.

Man kan sige, at når vi er med i et forlig, der hedder »Flere i arbejde«, så kan man allerede høre af titlen, at der er noget i forudsætningerne, der er gået galt – for der er ikke kommet flere i

arbejde, tværtimod er ledigheden steget. Derfor burde regeringspartierne også være villige til at se på, hvad det forlig indeholder, for forudsætningerne er jo så absolut skredet.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jo, men forliget om »Flere i arbejde« rammer jo ikke kun folk, der er arbejdsløse og står og mangler et arbejde, og så kan man skaffe dem et arbejde, det rammer jo også folk, der ikke er i stand til at arbejde, f.eks. fordi de har været ude for en arbejdsskade og derfor skal få det bedre, før de bliver i stand til at arbejde igen, eller skal have afklaret, om de skal på førtidspension, eller hvad der skal ske i deres situation. De mennesker er også blevet ramt af kontanthjælpsloftet, og det må man jo have vidst, da man indgik forliget.

Derfor vil jeg gerne høre, om Socialdemokratiet ikke overvejer, om man helt skal trække sig ud af det her forlig og sige, at man ikke vil være med til at skære på kontanthjælpen; tværtimod bør man få genoprettet, så de familier, der lever af så få penge, som mange gør i dag, igen får det bedre, og især, så vi kan få forhindret, at en masse familier bliver sat ud af deres boliger, fordi de ikke har råd til at betale huslejen.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jo, Socialdemokratiet overvejer at trække sig ud, og det skyldes ganske simpelt, at regeringspartierne jo også har været med til at ændre forudsætningerne ganske dramatisk uden om forligskredsen, f.eks. når vi kigger på kontanthjælpsloftet, som jo ofte har den store ulempe, at man ikke bare finder sig en anden bolig, når det er sådan, at man bliver ramt af kontanthjælpsloftet. Samtidig har regeringen sammen med Dansk Folkeparti sørget for, at de får mindre og mindre i boligstøtte, sådan at ikke bare kontanthjælpsloftet, men også boligstøttereglerne rammer dem dobbelt hårdt.

Kontanthjælpsloftet, som jo var tænkt som sådan en grænse, hvor både den enkelte og systemet skulle have sørget for, at vedkommende var kommet ud af kontanthjælpen, så man ikke gik der i 5, 6, 7, 8, 9 år, den grænse har jo ikke virket, fordi folk stadig væk er i kontanthjælpssystemet 8, 9, 10, 11 og 12 år, og så er det en fattigdomsfælde. Vi bliver nødt til at vedkende os, at der kan vi ikke bare lade stå til; der bliver vi nødt til